

89.

Prohlášení c. k. místodržitele od 10. března r. 1851,

kterýmž se oznamuje několik výhradných výsad.

Dle dekretu c. k. ministerstva pro obchod kupecký od 23. února t. r., pod čís. 1345, byly podle ustanovení nejvyššího patentu od 31. března r. 1832 uděleny následující výhradné výsady:

J. N. Wägnerovi, měst. obchodníku v Brně pod čís. 84, skrze Pavla Löve, likérníka ve Vidni, na Altlerchenfeldu pod čís. 5, na rok, na opravu co do způsobu, obyčejný lih kořalečný zprošťovati nepříjemné příchuti, čímž lih ten stává prý se rovným lihu francouzskému. Žádáno, aby oprava ta zůstala tajnou. V příčině zdravoty veřejné není tomu nic na závadě, aby výsada ta se provozovala.

J. N. Wägnerovi, měst. obchodníku v Brně pod čís. 84, skrze Pavla Löve, likérníka ve Vidni, na Altlerchenfeldu pod čís. 5, na rok, na vynález nové velmi příjemně voňavé vody, pojmenované „Brněnská císařská voda,“ kterou prej se lze docela obejít bez tak nazvané Kolínské vody, odbírané z ciziny. Žádáno, aby vynález zůstal tajným. V příčině zdravoty veřejné není tomu nic na závadě, aby výsada ta se provozovala.

Františku Seyfriedovi, kontroloru v c. k. skladišti na Havanské cigara ve Vidni, na předměstí Alserovském pod čís. 103, na rok, na vynález gutta-perchových trubek do dýmek na tabák i cigara. Žádáno, aby vynález zůstal tajným. V příčině zdravoty veřejné není tomu nic na závadě, aby výsada ta se provozovala.

Vilému šlechtici v. Würthovi, bývalému měst. lékárníku ve Vidni, na Landstrasse pod čís. 705, na pět let, na opravu patentovaného dně 27. ledna r. 1836 Würthova tmelu na zacpávání vypráchnivělých zubův i s potřebnou k tomu tinkturou na čišění. Žádáno, aby oprava ta zůstala tajnou. V příčině zdravoty není tomu nic na závadě, aby výsada ta se provozovala.

Františku Englerovi, výrobníku lihových nápojův ve Fünfhausu u Vidně, pod čís. 188, na rok, na vynález co do způsobu, sprostovati kořalku nepříjemné příchuti, čímž prej se francouské nejen vyrovná, nýbrž co do lahodnosti a chuti ji i předčí. Žádáno, aby vynález zůstal tajným. V příčině zdravoty veřejné není tomu nic na závadě, aby výsada ta se provozovala.

Janu Filippovi Erichsenu mechanikovi ve Vidni, na Wieden pod čís. 68, na pět let, na opravu strojův (mašin) na kroucení hřebíkův, čímž každým zatočením co možná největší množství záklep (nýtův), hřebíkův neb špendlíkův (špilek), totiž šest kusův, docela hotových, v sekundě bez nejmenšího usilování